Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bir gece yatsı namazını geç vakte kadar geri bıraktı. Ömer -radıyallahu anh- çıktı ve: "Ey Allah'ın Rasûlü! Namaz, buradaki kadınlar ve çocuklar uyuya kaldı!" dedi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- (evinden) çıktı ve başından sular damlıyordu ve şöyle buyurdu: «Eğer ümmetime ağır geleceği endişesi taşımasaydım (yatsıyı) bu saatte kılmalarını emrederdim.»

Abdullah b. Abbâs -radıyallahu anhuma-'dan merfû olarak rivayet edildiğine göre o, şöyle dedi: Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bir gece yatsı namazını geç vakte kadar geri bıraktı. Ömer -radıyallahu anh- çıktı ve: "Ey Allah'ın Rasûlü! Namaz, buradaki kadınlar ve çocuklar uyuya kaldı!" dedi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- (evinden) çıktı ve başından sular damlıyordu ve şöyle buyurdu: «Eğer ümmetime ağır geleceği endişesi taşımasaydım (yatsıyı) bu saatte kılmalarını emrederdim.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Bir gece Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-, gecenin büyük bir kısmı gidene kadar yatsı namazına çıkmak için geçikti. Kadınlar, çocuklar ve uzun süre beklemeye ihtimali ve gücü olmayan kimseler uyuya kaldı. Ömer b. Hattâb -radıyallahu anh- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına gelip: "Ey Allah'ın Rasûlü! Namaz, buradaki kadınlar ve çocuklar uyuya kaldı!" dedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- evinden çıkıp mescide geldi. Yıkanmış olmasından dolayı başından sular damlıyordu. Yatsının en faziletli vaktinin geçiktirmek olduğunu açıklamak için: «Eğer ümmetime ağır geleceği endişesi taşımasaydım (yatsıyı) bu geç saatte kılmalarını emrederdim.» buyurdu.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3537